

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi|| Scaligeri|| Epistolæ|| &|| Orationes||

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Eidem. LXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

gabas. Addideris , quæ præterea tibi nota
sunt. Admirabimus, non inuidemus: lau-
dabimus, non contemnemus: gratias age-
mus, non dissimulabimus. Prost, inquis. At
obfuit. Ut Dii Deæque omnes, Iupiter
φίλος Ζένως perdat & fibulam, & Epicu-
rum, & furē, & quicquid potuit Erinnyum
faces subiicere voluntatibus nostris, vt in
eo rogo, in quo curæ meæ dcbuerunt, ami-
citia nostra conflagraret.

EIDEM. LXIII.

E s i neque malignitati tuæ, quæ per-
multa alia mala facinora perpetrare pa-
rata est, iniuria mea, neque dolor, qui pro-
pter ignobilitatem tuam in contemptum
atque indignationem mutatus est, iniuriæ;
neque vlla in me dicendi vis horum mini-
mo par esse potest, tamen *** vocem hanc
libertatis meæ testem relinquere volui po-
steritati.

* * *

Patent aures contumeliis vestris, fortunæ
lapidationibus, pectora iniuriis, dignitas
iniquitati.

* * *

Redde Regi sacramentum, & absolve

O. 3 nocen-

nocentes in eorum contumeliam, quorum
tu es beneficiarius. Redde amicitia*x* ius, na-
turæ debitum, Deo præceptiones suas, &
iniquus esto iudex. Redde mihi Præfa-
tiones meas, dicta acuta ex infinitis epi-
stolis &c. & ingratus esto. Redde mi-
hi spes meas, quas ex prudentia*x* atque sim-
plicitatis prouectus portu in tuorum Ty-
phorum tempestatiu*m* pellacia collocaui.

* * *

Iracundiam mihi obiecisti, qui nescis quid
sit irasci. qui dolcat iacturam rei domesti-
cæ, qui amicitia*x* iura violata conqueratur,
qui nolit perpeti nequissimorum nebulo-
num contumelias, ei tu furorem obiicies.
Evidem mihi sapere videor,
sed non adeo ut vestrar*s* insidias atque pro-
ditiones effugere sciuerim. In hoc cauto
mihi esse non licuit, nedum ut sapientia
metum potuerim vel seruare vel adipisci.

* * *

Agesis, inquis, pro pecuniola torquebe-
re, qui patrum auitu*n*ique imperium illu-
strissimum amisisti. Audi sodes: si illud non
amissem*s*, hanc possem*s* & amittere, &
amissam non dolere. Nunc cui neq*ue* tu sub-
uenis & illudi*s*: cuius iudicia cum expedi-
res mercedem accepisti; qui non solum
tempus

tempus atque ætatem ad vacationes, sed corpus quoq. ad labores peregrinationum, animum ad corruptelam venalem habes. audes obiicere nobis animi humilitatem, qui carere nolumus bonis nostris. Vos, qui aliena concupiscatis animo, reipsa deuoratis, persuadere vultis viris magnanimis atq. magnificis luculentæ fortunæ esse sordidatum. Ostende quid apud vos non possit pecunia, & quam habeo ego prodigam, nedum ut surreptam conteniam. Quare fauetis furibus, nisi quia fures? quare impudicis, nisi quia ex impudicis aliquot vestrū nati sunt? Quid vos euexit istud ad tribunal, nisi sororum impudicitia? Quis ad altiora prouexir, nisi ea pecunia, quæ iisdem artibus cōparata erat? Emistis magistratum vñdidiſtis iudicia.

* * *

Quid aliud ab Anglo Hybrida, Medullorum fæce, Strumæ filio, quam hanc proditionem poteram expectare? In qua tu protestatione in me iterum decipiendi amisisti, animum quoties poteris nocendi retinuisti. Ego spem amisi bene de te sentiendi, animum vlciscendi reseruavi. Ut Verna nocentissimorum subselliorum impunc illuscerit mihi?

O 4

Pro

Pro furacissima lupa Iudex caussam dicas:
Iudex idem , actor idem non tam illius in-
nocentia, quam index vecordia tuæ.

Reliqua desiderantur.

ATTICVS MARCO

S. D. LXIV.

MIHI vero rumor iracundiæ mentem
ademptam lectis tuis literis intellexi.
Vereor ne sero Ita Clitipho mihi iam in ore-
chus, quam ego nunc totus mihi displico:
quam pudet? neque quod principium inue-
niā ad placandum scio. Ad deprecatio-
nem configio. suspicatus sum immerntem
traduci. Satis habeo exploratum non tradu-
ctum. contumeliam neque facere neque
pati possum. putabam factam. agnosco non
factam . ad eo impotenti animo me fuisse
contra morem meum, legem senectutis, vt
te lacecerem? quem ego, ita me Dii ament,
in patris locum semper subdidi, vt Siluium
tuum in locum filii.. Itaque ad illud rursus
redeo ex vetere comoedia : Tibi pater me
dedo. quoduis oneris impone: impera. Me-
mini relinqui me Deo irato meo, cum tam
petulantes exararem . Habes deprecato-

rem